

УМАНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПАВЛА ТЕРЕМІ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ДАТОНІЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ М. П. ДРАГОМАНОВА

ХАРКІВСЬКА УМАНСЬКА ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ

**СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ
ІНТЕГРИЗАЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ
ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ
ПЕДАГОГІВ**

Матеріали Всеукраїнського
науково-методичного семінару

28 лютого 2014 р.

Умань, 2014

Реакційна колегія:

Бойченко В. В. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри загальної педагогіки, педагогіки вищої школи та управління Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;
Кравченко О. О. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки, соціальної роботи та історії педагогіки, декан факультету соціальної та практичної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини;
Ткачук Л. В. – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки, соціальної роботи та історії педагогіки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Рецензенти:

Ковалюк П. М. – доктор педагогічних наук, доцент кафедри соціальної педагогіки, соціальної роботи та історії педагогіки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.
Пашченко Д. І. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри загальної педагогіки, педагогіки вищої школи та управління Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини.

Розглянуто та рекомендовано до друку виступи рідних

*Інституту соціальної та економічної освіти
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини,
(протокол № 12 від 18.02.2014 р.)*

С 91 (Учасні проблеми гуманітарної професійної підготовки майбутніх педагогів: матеріали Всеукраїнського науково-методичного семінару (м. Умань, 28 лютого 2014 р.) / ред. кол.: Бойченко В. В., Кравченко О. О., Ткачук Л. В. – Умань: ФОП Жовтис О. О., 2014. – 130 с.

До збірника увійшли матеріали Всеукраїнського науково-методичного семінару «Сучасні проблеми гуманітарної професійної підготовки майбутніх педагогів», який був проведений кафедрою загальної педагогіки, педагогіки вищої школи та управління в Уманському державному педагогічному університеті імені Павла Тичини 28 лютого 2014 року. Основна тематика опублікованих у збірнику статей підготовляє напрямкам роботи семінару: зміст та технології професійної підготовки педагогічних кадрів; формування професійного мислення педагога; професійна педагогічна етика; загальношкільська парадигма професійної підготовки майбутніх педагогів; психологічні аспекти професійної підготовки майбутніх учителів.

© Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, 2014

Зміст

МІСЦЕ ПІДГОТОВКИ ПЕРФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ

Вступ	8
Висновки і пропозиції	11
Висновки і пропозиції	14
Висновки і пропозиції	17
Висновки і пропозиції	20
Висновки і пропозиції	22
Висновки і пропозиції	25
Висновки і пропозиції	27

Ірина Молчуик (Утіліття характеристик поняття «самопрезентація вчителя» кадіаблоксентітного навчального закладу)	31
Оксана Мукові Розробка сайту системи неперервної освіти для вчителів початкової лівки: теоретичний підхід	34
Олена Мусітко Студентське саморядування як форма соціального виховання студентів	38
Мар'яна Паламарчук Вивчення драматургії в українській літературі у взаємозв'язках із зарубіжною	41
Людмила Пархута Формування фахової компетенції студентів-філологів у процесі експериментальної практики	44
Мая Паченко, Лариса Кривопоман Формування майбутнього вчителя біології в навчально- виховному середовищі вищого закладу	48
Антоніна Панича Формування гуманістичних цінностей студентської молоді	51
Євгенія Пруська Особливості професійної підготовки класичних керівників	54
Лариса Радченко Використання технології Elevator Pitch у професійній підготовці педагога-дослідника	57
Марселла Ткачук Зміст сучасного національного виховання	60

Майя Пацценко

*доцент кафедри загальної педагогіки,
педагогіки вищої школи та управління*

*Уманського державного педагогічного університету
Імени Павла Тичини*

Гор Крицюк

*доцент кафедри біології та методики її навчання
Уманського державного педагогічного університету
Імени Павла Тичини*

ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ БІОЛОГІЇ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ВИЩОГО ЗАКЛАДУ

Міжнародний досвід свідчить, що освіта сприяє не тільки збереженню культурних цінностей, а й іншим соціальним змінам, і створенню сприятливих умов формування суспільної свідомості, втілення науково-технологічних досягнень та оновлення знань і є найкращим капіталом надалі, що принесе винагороду в майбутньому.

Поступи будь-якої науки залежить, зокрема, від постановки науково-методологічної роботи, сфокусованої у конкретній експериментальній діяльності. Це виняток у цьому відношенні й освітня сфера: самі фундаментальні соціально-психологічні дослідження дозволять увійти до сучасного соціально-культурного простору, не втрачаючи власної ментальності.

Трансформація традиційної освіти в особистісно-орієнтовану залежить від гуманістичної спрямованості педагогів, потребує відповідних змін не лише в змісті освіти (зміна навчальних планів, програм підручників), а й у самій технології освітнього процесу.

Реалізація нової системи навчання на технологічному рівні можлива, якщо відповідні її етапи наповнені психолого-педагогічним змістом. На стадії наукового проектування важливо, щоб викладач міг практично і осмислено працювати з цим змістом, використовуючи теоретичні методологічні знання. Так інструктивні таблиці допомагають йому вибирати дидактичні завдання, організаційні форми, інноваційні методи і прийоми розвивальної взаємодії студентів на кожному етапі навчального модуля, що сприяє творчому розвитку кожного з них.

Кредитно-модульна система, яка запроваджена у вищій школі

ного управління і самоуправління діяльністю студентів, контролю компетентності їх знань.

Змінення природничих дисциплін, за кредитно-модульною системою навчання, включає 8 компонентів:

- засвоєння мети навчання;
- навчальна робота за модулем включає проєкти засвоєння нових матеріалів з використанням різноманітних методів і засобів навчання;
- постійний контроль навчальної діяльності. Після успішного проходження усного і письмового контролю студент отримує оцінку «А, В, С» за дану тему чи модуль.
- інструктаж. Якщо студент не розуміє навчальний матеріал, і може звернутися за консультацією до викладача або вчительки-студента.

- дослідження, яке проводить студент, використовуючи особисті практикуми або самостійно плануючи дослідницьку діяльність при консультації викладача. За кожне завершене дослідження студент може отримати додаткові бали;
- оцінювання передбачає, що студенти, які виконали самостійну роботу, повинні користуватися додатковою літературою. Інтернет-ресурсами сформулювати й обгрунтувати свою думку з певних проблем;
- виконання індивідуальних творчих робіт (тести, ребуси, кросворди, реферати з дисциплін, проведення наукових експериментів);
- контрольна робота. За студентом записується право вибору комплексу засобів діяльності для отримання балів.

Структура модульної програми призначена для всього етапу навчання, включає в себе модулі з усіх предметів.

Кожен викладач має свої, власними силами підготовлені модулі, пристосовані до конкретної ситуації. Підготовка модулів і організація модульного навчання в багатьох навчальних закладах США і західних країн ґрунтується на 5-ти принципах:

- 1) максимально ефективно використовувати час викладача.
- 2) максимально ефективно використовувати час студента.
- 3) найголовніше – і викладачі, і студенти повинні розуміти приймати як істотне мету навчання;
- 4) студенти можуть стати неопанними вчителями. Допомога навчання є одним з основних компонентів системи навчання;

У описаній навчальній матеріалом є обов'язковим. В письмових контрольних роботах вимагається відповідати на 80% поставлених питань.

Аналітичний підхід до модульного навчання можна сказати наступне:

- метою є підвищення стимулює систематичну, активну і рівномірну роботу студента протягом навчального часу. Він усвідомлює, що отримавши протягом усього навчального року необхідну кількість балів, він має право не складати іспит;
- усвідомлює питання, пов'язане із значною випадковістю оцінки під час іспиту;
- зникає проблема відвідування занять, тому що на кожному з них можна отримати бал;
- з'являється більше часу на виконання практичних та лабораторних робіт;
- викладач дійсно оцінює студента за знання, уміння навички, а не за репродуктивну пам'ять;
- збільшується пізнавальна активність студентів;
- зростає успішність студентів у вивченні предметів.
- розвивається творчість та увага студентів

Таким чином модульно-розвивальна система навчання виступає як умова самореалізації особистості. Модульно-трансферна система навчання потребує значної перебудови не тільки викладача, а й студента.